

TALV**John Rødgaard skrifvar:**

Hóast Curt Hansen er ikki enn vorðin stør-meistari, hevur tað síðstu tíðina gingið sera væl í hond hjá honum. Her eru tvey dømi. Fyrst frá dystinum móti Plachetka, ið sum kunnugt tapti 5 1/2 — 1/2.

1. d4 Rf6
2. c4 e6
3. Ric3 Bb4
4. e3 c5
5. Rige2 cxd4
6. exd4 0-0
7. a3 Be7
8. d5

8. d5 exd5
9. cxd5 Bc5
10. b4 Bb6
11. R1a4 Re8

Karpov leikaði 11. -, d6 móti Torre í London 1984, men varð brátt illa fyri.

12. Rixb6 Fxb6
13. Be3 Fd6?

Betri er 13. -, Fd8, tó hevur hvitur enn munin.

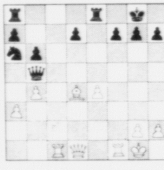
14. Ric3 b6
15. Rc1 Ba6
16. Bxa6 Rixa6
17. 0-0 Fe5?

Ikki skuldi meira til. Eftir 17. -, Rac8! er svartur enn við í spælinum.

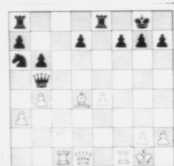
18. Bc4 Ff5
19. Rib5

Svartur er nú í trongum skóm. 19. -, Fxd5 verður jú svarað við 20. Fa4, Fb7 21. Rid6

19. - Rie4
20. f3 Fxd5
21. fxe4 Fxb5

19. - Rie4
20. f3 Fxd5
21. fxe4 Fxb5

22. Rf5!

Hvat var nú hatta? Plachetka man ikki hava varnast handan frúgvafongin. Svartur gevst.

Og so eitt talv frá sonu-kappingini í Gausdal.

H: Ernst, IM
S: Hansen, IM

1. d4 Rf6
2. c4 e6
3. Ric3 Bb4
4. a3 Bxc3+
5. bxc3 c5
6. f3 d5
7. cxd5 Rixd5

8. dxc5 f5
9. Fc2 f4!?

I kroyði á honum!

10. Bxf4 Rixf4
11. Fa4+ Ric6
12. Fxf4 e5
13. Fa4?

Nú liggur væl fyri hjá svartum. Eftir 13. Fc4 ella 13. Fe3 var støðan framvegis ógreið.

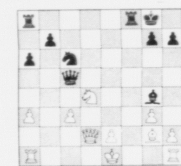
13. - Fe7
14. Fb5 a6
15. Fb6 e4
16. g3 exf3
17. Rixf3 0-0
18. Bg2 Fe3

Sanniliga ein ráðarík frúgv, ið sjálvandi má verða ríkin burtur.

19. Fb2 Bg4
20. Fd2

Nú hevur hvitur frúnna 8 ferðir!

20. - Fxc5
21. Rid4

21. - Bxe2!!

Fullkomiliga avgerandi.

22. Kxe2

Bent Larsen mælti til 22. Bxc6, Bg4, 23. Ba4, Fc4! 24. h3! (24. Bb3, Rae8+). Men svartur leikar í staðin 22. Bxc6, Bh5!, og so nyttar eitt nú 23. Ba4, Fc4 24. Bd1, Rae8+ 25. Be2 einki, tí so kemur 25. -, Bxe2 26. Rixe2, Rxe2+! 27. Fxe2, Fxc3+.

22. - Rixd4+
23. Fxd4

23. cxd4, Fh5+, 24. Kd3, Fb5+, og soleiðis vinnur svartur eisini skjótt.

23. - Rae8+
24. Be4 Fh5+
25. g4 Fb6

Liðugt!

26. Ke3 Fg5+
27. Ke2 Rf4
28. Kd3 Rd8
29. h3 Rf2
30. Rad1 Fb5+

Og nú slepst ikki undan máti í næsta leiki. Hvitur gevst.

Bridge**Meistararaðið**

	stig
Eyðun Jensen	7 126
Børge Egholm	6 93
Óli Holm	5 57
P. S. Sørensen	7 49
Rasmus Joensen	6 7
P. Johs. Joensen	5 4

Millumráð A

Vagnar Olsen	2 33
Jørgen Hansen	2 22
Thurid Olsen	1 18
Oddm. Poulsen	1 12
Eilif Petersen	1 8
Kjartan Nielsen	3 3

Millumráð B

Simin Hansen	3 46
Eli Zachariassen	2 18
Løif Pedersen	1 17
Aki Mouritsen	2 10
Jonny Dimon	1 4
Sigurd Heinesen	1 3

Hóskvøldið var seinasta parakappingarkvøld í Havnar Bf., og vit fáa eitt spæl úr A-raðnum:

G: V SP E986
Z: øll Hj KDJ3
Rú 10
K1 K1053
Sp DJ7 Sp K5432
HJ E108642 HJ -
Rú K965 Rú J8432
K1 - K1 J72
Sp 10
Hj 975
Rú ED7
K1 ED9864

Hava NS defensivu meldingarnar í lagi, skuldi borið til at funnið 5 k1, men her hava EV møguleika at stroya sand í maskinariði. Tó skal ein vera ógvuliga varin við at melda sin egna lit fleiri ferðir upp í saman, tá eyðsint er, at makkarin ikki kann styðja — her kann vestur bæði styðja spáðaran hjá makkarinum og sjálvur melda rúta.

Við 2 av borðnum bleiv meldað soleiðis:

V	N	E	S
Henny	J Sv	Marita	A.G.
1 hj	p	1 sp	2 k1
2 hj	3 k1	p	p
3 hj	DBL a.p.		
Vagnar	Børge	P.Sig.	Georg
1 hj	p	1 sp	2 k1
2 rú	3 k1	3 rú	4 k1
4 sp a.p.			
3 hj Db1 fóru 5 niður = 1400			
4 sp fóru 4 niður = 400			

Tey 6 borðini spældu:

E 4 sp — 4 = 6
V 3 hjD — 5 = 0
S 2 UT + 5 = 2
S 3 k1 + 6 = 0
S 5 k1 + 5 = 6
S 5 k1 + 6 = 8

Mortan

Poul Holm til áminningar

f. 24/6 1910 — d. 23/2 1985

So bórast tíðindini. Aftur ein av gamla trúgva vinarskardanum var farin, og sera dáttliga, ikki bara hjá tykkum, sum varða av men líka nógv fyri okkum, sum hann gav so nógv.

Poul Holm var eitt serligt menniskja, altíð við tí góða ordinum altíð royndi hann semju. Rótfasta Guðstrúgv hansara var grundarlagið undir dagliga virki hansara.

Tað gjordi sít til tað, at Poul var sera góður felagsmaður.

Sum ungur var hann kendur sum tann stóri ítróttarmáðurin, sum eldri sum tann stóri ítróttar-og barnavinurin.

Skipper var álitið hjá TB sum málmaður og sum centerhaff á sterka TB-líðinum og á foroyrka landsliðnum við.

Jú álitismaður í felagnum, har hevur hann gjørt eitt megnar arbeiði, hvor minnst ikki ferðirnar við honum, songurin ljóðaði, tí at syngja og vera glaður og skapa gleði, tað var Poul.

Tað var so sjáldan at Poul bleiv gjordur heidurslimur TBs.

Innan fakfelagsrørsluna hevur Poul Holm gjørt sít stóra verk í tí tíðini, tá tað kravdist at standa á varhaldi. Í tað deyða PoulHolms, er tann seinasti av teimum stóru felagsmonnum farin til hvíldar.

Lívins sigling er hørð, tað má sannast, men fasta Guðstrúgvin hevur borið uppi, tá mest stóð á.

Barnavinur var hann stórur og tí verður saknurin størstur hjá bornum, men í saknum og sorgini, kunna tit takka Guði fyri, at hann gav tykkum eina so stóra gávu, og gav tykkum lóvi at goyma hana so leingi.

Tómlegt verður í heimi tykkara, men minni um góðan pápa, abba fara at vinna á saknum.

Á Sevmýrsvølli verður eitt pláss tómt, eitt pláss, sum verður torført at fylla út, tí Poul var har, eins væl um tað vóru piltar ella teir vaksnu, og við góðum ráðum og eggjandi ordum, ja tey vera saknað.

At TB í hollini í Trongisvági mintist Poul, var bert lítið av, tí vit fegin vildu givið aftur og sagt takk fyri.

Persónliga havi eg mist ein av mínum hollu vinum, ein vin, sum eg kundi venda mær til, tá brúk var fyri einari hjálpanði hond ella studlandi ordum. Róddin er tagnað, men hjá mær og okkum øllum stendur eftir minni um hollan vin, sum var góður í ráðum og greiður í ordum.

Góða Sanna, hjá tær og Gunnari verður saknurin størstur, men tann Guð, sum øllum ræður og sum var hann, sum Poul setti sít álít á, hann fer eisini at veita tykkum linna, tann linna, sum tit hava fyri neyðini, og sum menniskju ikki kunna geva.

Og sum tíðin fer, verða tíðuligari fyri tær og bornum at standa minni um ein góðan mann, ein góðan pápa og abba.

Ja ordini hjá lítlu Helenu siga okkum, hvussu væl er sáað. Tá hon skilti sunnumorgun at nú var eingin abbi at lesa lesturin, so sigur hon.

»Skal eg ikki fara eftir bókin hjá abba, so kann gubbin lesa».

Nú var Merkið aftur vundið á hálva stong

og tagnaður er gleði rómur

farin er tú vinur mín

og sessurin er tómur

Minni um felagsmannuttan iva

tú legði stóði, tað vil líva

barnavinur góður, tað minnst vit øll

sterkur í Guðstrúgv, sum Foroya fjøll

Vit drýpa hovu og í hjartanum innast

varðveita, fjálga mannin, vit minnst

um deyðans hav nú rekur titt far

við Tvøroyrar fjørð fekkst hvíld

fríðfekkst har.

Við hesum fáu ordum lýsi eg fríð yvir minni um Poul Holm.

Sverre Midjord